

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๗๑/๒๕๖๒

เรื่อง การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๐

เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๕๗ (๓/๒๕๖๒) เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๗๓/๒๕๖๑ เรื่อง การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๐ (ปรับปรุง ๒๕๖๑) เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล และการด้อยค่า

ข้อ ๓ ให้ใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๐ เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

จักรกฤษณ์ พาราพันธกุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10
เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า

คำนำ

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดย การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 10 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2561 (IFRIC Interpretation 10: Interim Financial Reporting and Impairment (Bound volume 2019 Consolidated without early application))

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2561 โดยปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น แต่ทั้งนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำหรือเนื้อหาใดๆ

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10
เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10	
เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า	
อ้างอิง	
ความเป็นมา	1
ประเด็น	3
มติ	9
วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	11

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 1 ถึง 10

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า

การอ้างอิง

- มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์

ความเป็นมา

- 1 กิจการต้องประเมินการด้อยค่าของค่าความนิยม ณ วันสิ้นแต่ละรอบระยะเวลารายงาน และให้รับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่า ณ วันดังกล่าว ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานถัดไป อาจทำให้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าอาจลดหรือเล็กลงได้หากการประเมินการด้อยค่ากระทำในวันดังกล่าว การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้แนวทางปฏิบัติว่าผลขาดทุนจากการด้อยค่าต้องกลับรายการหรือไม่
- 2 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กล่าวถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล และการรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของค่าความนิยมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ และผลกระทบที่มีต่องบการเงินระหว่างกาลในงวดถัดไปและงบการเงินประจำปี

ประเด็น

- 3 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล ย่อหน้าที่ 28 กำหนดให้กิจการใช้นโยบายการบัญชีในงบการเงินระหว่างกาลเหมือนกับในงบการเงินประจำปี และระบุว่า “ความถี่ของการรายงานของกิจการ” (ประจำปีรายครึ่งปี หรือรายไตรมาส) ต้องไม่มีผลกระทบต่อการวัดค่าผลการดำเนินงานประจำปี การวัดค่าเพื่อวัตถุประสงค์การจัดทำการรายงานทางการเงินระหว่างกาลต้องทำตามเกณฑ์ตั้งแต่ต้นปีจนถึงปัจจุบันเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น
- 4 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ย่อหน้าที่ 124 ระบุว่า “ผลขาดทุนการด้อยค่าของค่าความนิยมที่รับรู้ต้องไม่กลับรายการในงวดถัดไป”

- 5 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 6 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 7 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กล่าวถึงประเด็นต่อไปนี้

กิจการต้องกลับรายการผลขาดทุนการด้อยค่าของค่าความนิยมที่รับรู้ในงวดระหว่างกาลหรือไม่ หากผลขาดทุนไม่มีการรับรู้หรือผลขาดทุนที่รับรู้ลดลงเมื่อมีการประเมินการด้อยค่า ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานถัดไปเท่านั้น

มติ

- 8 กิจการต้องไม่กลับรายการผลขาดทุนการด้อยค่าของค่าความนิยมที่รับรู้ในงวดระหว่างกาลงวดก่อน
- 9 กิจการต้องไม่นำมตินี้ไปเปรียบเทียบกับประเด็นข้อขัดแย้งอื่นระหว่างมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล กับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับอื่น

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 10 กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับค่าความนิยมด้วยวิธีเปลี่ยนทันที เป็นต้นไปนับจากวันที่กิจการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ มาถือปฏิบัติ และกิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับเงินลงทุนในตราสารทุนหรือสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้ตามวิธีราคาทุนด้วยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป นับจากวันที่กิจการนำหลักเกณฑ์ในการวัดมูลค่าของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน มาถือปฏิบัติ
- 11-13 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)
- 14 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ทำให้เกิดการปรับปรุงย่อหน้าที่ 1 2 7 และ 8 และตัดย่อหน้าที่ 5 6 11 ถึง 13 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน